

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 9. aprila 2014*

„Predhodno odločanje — Okolje — Odpadki — Direktiva 75/442/EGS — Člen 7(1) — Načrt ravnanja — Primerna mesta in obrati za odstranjevanje odpadkov — Pojem načrta za ravnanje z odpadki — Direktiva 1999/31/ES — Člena 8 in 14 — Odlagališča, ki ob prenosu te direktive že imajo dovoljenja ali že delujejo“

V zadevi C-225/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) z odločbo z dne 22. aprila 2013, ki je prispela na Sodišče 29. aprila 2013, v postopku

Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve,

Michel Tillieut,

Willy Gregoire,

Marc Lacroix,

proti

Région wallonne,

ob udeležbi

Shanks SA,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot (poročevalec) in A. Arabadžiev, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

* Jezik postopka: francoščina.

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za mesto Ottignies-Louvain-la-Neuve ter M. Tillieuta, W. Gregoirja in M. Lacroixa J. Sambon, odvetnik,
- za Shanks SA F. Haumont, odvetnik,
- za belgijsko vlado T. Materne, agent, skupaj z É. Orbanom de Xivryjem, odvetnikom,
- za Evropsko komisijo J.-F. Brakeland, P. Oliver in A. Sipos, agenti,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Direktive Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 23), kakor je bila spremenjena z Odločbo Komisije 96/350/ES z dne 24. maja 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 3, str. 59; v nadaljevanju: Direktiva 75/442), in Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 6, str. 157).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med mestom Ottignies-Louvain-la-Neuve in M. Tillieutom, W. Gregoirjem in M. Lacroixom na eni strani ter Région wallonne na drugi strani zaradi dovoljenja, za katero je zaprosila družba Shanks SA za obratovanje in prilagoditev mesta, namenjenega odstranjevanju odpadkov.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Člen 7(1) Direktive 75/442 določa:

„Da bi dosegli cilje, navedene v členih 3, 4 in 5, mora pristojni organ ali organi iz člena 6 čim prej pripraviti enega ali več načrtov za ravnanje z odpadki. Takšni načrti zadevajo predvsem:

- vrsto, količino in izvor odpadkov za predelavo ali odstranitev,
- splošne tehnične zahteve,
- posebne ukrepe za posamezne vrste odpadkov,
- primerna mesta ali obrate za odstranjevanje.

[...]“

- 4 V uvodni izjavi 18 Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 4, str. 228), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2011/97/EU z dne 5. decembra 2011 (UL L 328, str. 49; v nadaljevanju: Direktiva 1999/31), je navedeno:

„ker je treba zaradi posebnosti odstranjevanja odpadkov z odlaganjem na odlagališčih vpeljati poseben postopek za izdajo dovoljenj za vse razrede odlagališč v skladu s splošnimi pogoji za izdajo dovoljenj iz [Direktive 75/442] [...]“

- 5 V uvodni izjavi 26 Direktive 1999/31 je navedeno:

„ker naj bi se prihodnji pogoji za obratovanje obstoječih odlagališč uredili s predpisi, zato da se v določenem obdobju sprejmejo potrebni ukrepi za prilagoditev takih odlagališč tej direktivi na podlagi načrta prilagoditve odlagališča“.

- 6 Člen 1(1) te direktive, naslovljen „Splošni cilj“, določa:

„Zaradi izpolnjevanja zahtev [Direktive 75/442], zlasti členov 3 in 4, je cilj te direktive s strogimi obratovalnimi in tehničnimi zahtevami o odpadkih in odlagališčih zagotoviti ukrepe, postopke in smernice za preprečevanje ali zmanjševanje, kolikor je mogoče, čezmerne obremenitve okolja [...]“

- 7 Člen 8 navedene direktive, naslovljen „Pogoji za dovoljenje“, določa:

„Države članice sprejmejo ukrepe:

- (a) da pristojni organ ne izda dovoljenja za odlagališče, če ni zagotovljeno:

- (i) da, brez vpliva na člen 3(4) in (5), projekt odlagališča izpolnjuje vse ustrezne zahteve te direktive, vključno s prilogami;

[...]

- (b) da je projekt odlagališča usklajen z ustreznim načrtom ali načrti ravnanja z odpadki iz člena 7 [Direktive 75/442];

[...]“

- 8 Člen 14 te direktive, naslovljen „Obstoječa odlagališča“, določa:

„Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da odlagališča, ki ob prenosu te direktive že imajo dovoljenja ali že delujejo, ne smejo več obratovati, razen če se čim prej in najpozneje v osmih letih po datumu, določenem v členu 18(1), izvedejo naslednji koraki:

- (a) v enem letu od datuma, določenega v členu 18(1), upravljavec odlagališča pripravi in predloži pristojnemu organu v odobritev načrt prilagoditve odlagališča skupaj s podrobnostmi, navedenimi v členu 8 in vsemi sanacijskimi ukrepi, za katere meni, da bodo potrebni za izpolnitev zahtev te direktive, razen zahtev iz točke 1 Priloge I;

- (b) po predložitvi načrta prilagoditve odlagališča pristojni organi sprejmejo dokončno odločbo, ali se obratovanje lahko nadaljuje na podlagi omenjenega načrta prilagoditve in te direktive. Države članice v skladu s členom 7(g) in členom 13 sprejmejo potrebne ukrepe za čimprejšnje zaprtje odlagališč, ki jim v skladu s členom 8 ni bilo izdano dovoljenje za nadaljnje obratovanje;

(c) na podlagi odobrenega načrta prilagoditve odlagališča pristojni organ dovoli potrebna dela in določi prehodno obdobje za izvedbo načrta. Vsa obstoječa odlagališča izpolnjujejo zahteve te direktive razen zahtev iz točke 1 Priloge I v osmih letih po datumu, določenem v členu 18(1);

[...]“

9 Člen 18(1), prvi pododstavek, Direktive 1999/31, naslovljen „Prenos“, določa:

„Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje v dveh letih po začetku veljavnosti. O tem takoj obvestijo [Evropsko] [k]omisijo.“

10 Točka 1 Priloge I k tej direktivi določa:

„Lokacija:

1.1. Lokacija odlagališča mora upoštevati zahteve glede:

- (a) razdalje od mej odlagališča do stanovanjskih in rekreacijskih območij, vodnih poti, vodnih teles in drugih kmetijskih ali urbanih območij;
- (b) obstoja podtalnice, obalnih voda ali naravovarstvenih pasov na območju;
- (c) geoloških in hidrogeoloških razmer na območju;
- (d) nevarnosti poplav, pogrezanja, usadov ali plazov na odlagališču;
- (e) varstva narave ali kulturne dediščine na območju;

1.2. Odlagališče se dovoli le, če značilnosti lokacije glede zgoraj navedenih zahtev ali potrebnih sanacijskih ukrepov kažejo, da odlagališče ne predstavlja resnega tveganja za okolje.“

11 Člen 2 Direktive 2001/42 določa:

„V tej direktivi:

- (a) ‚načrti in programi‘ pomenijo načrte in programe, vključno s tistimi, ki jih sofinancira Evropska skupnost, ter vse njihove spremembe:
 - ki jih pripravi in/ali sprejme organ na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni ali jih pripravi organ, sprejme pa jih parlament ali vlada v zakonodajnem postopku in
 - ki so zahtevani z zakonskimi in drugimi predpisi;

[...]“

12 Člen 13 te direktive določa:

„1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, pred 21. julijem 2004. O tem takoj obvestijo Komisijo.

[...]

3. Obveznost iz člena 4(1) se nanaša na načrte in programe, za katere je bil prvi uradni pripravljalni akt pripravljen po datumu iz odstavka 1. [...]

[...]“

Belgijsko pravo

- 13 Uredba valonske regije z dne 27. junija 1996 v zvezi z odpadki (*Moniteur belge* z dne 23. oktobra 1996, str. 20685) v različici, kot izhaja iz sprememb, uvedenih nazadnje z uredbo valonske regije z dne 16. oktobra 2003 (*Moniteur belge* z dne 23. oktobra 2003, str. 51644; v nadaljevanju: uredba iz leta 1996), zajema člen 24, katerega odstavka 1 in 2 določata:

„1. Vlada v skladu s členi od 11 do 16 uredbe z dne 21. aprila 1994 v zvezi z načrtovanjem na področju okolja v okviru trajnostnega razvoja pripravi načrt ravnanja z odpadki. Ta načrt pomeni sektorski program v smislu te uredbe. Zajema lahko načrtovanje glede na vrsto odpadkov ali glede na sektor dejavnosti.

Načrt zajema zlasti:

- (1) opis vrst, količin in izvorov odpadkov, podrobnosti glede ravnanja z odpadki, ki nastanejo in se prenesejo letno, obratov, ki delujejo, in zasedenih mest;

[...]

Načrtu so priloženi podatki v zvezi z [...] njegovimi predvidljivimi posledicami za okolje.

2. Vlada po postopku iz členov 25 in 26 pripravi načrt za centre za ravnanje z odpadki, ki zajema mesta, na katera bi lahko vplivala izgradnja in obratovanje centrov za ravnanje z odpadki, razen centrov za ravnanje, katerih uporaba je pridržana izključno povzročitelju odpadkov.

Za center za ravnanje z odpadki, ki ni namenjen izključni uporabi prvotnega povzročitelja odpadkov in ki ni določen v načrtu iz tega odstavka, ni mogoče izdati dovoljenja.“

- 14 Člen 25(2), prvi pododstavek, uredbe iz leta 1996 določa:

„Za predlog načrta za centre za ravnanje z odpadki je treba izvesti študijo vplivov na okolje. [...]“

- 15 Valonska vlada je ob izvajanju odstavkov 1 in 2 člena 24 uredbe iz leta 1996 15. januarja 1998 sprejela valonski načrt o odpadkih Horizon 2010 (*Moniteur belge* z dne 21. aprila 1998, str. 11806) in 1. aprila 1999 načrt centrov za ravnanje z odpadki (*Moniteur belge* z dne 13. julija 1999, str. 26747), ki je začel veljati 13. julija 1999.

- 16 Člen 70 uredbe iz leta 1996 določa:

„Dokler načrt centrov za ravnanje z odpadki iz člena 24(2) ne začne veljati, se lahko na podlagi zahtev za dovoljenje v smislu člena 11 za izgradnjo in obratovanje centrov za ravnanje z odpadki ter zahtev za gradbeno dovoljenje v smislu člena 41(1) valonskega zakonika o prostorskem načrtovanju, urbanizmu ter naravni kulturni dediščini, ki so bile razglašene za dopustne, preden je parlament sprejel to uredbo, izda okoljsko dovoljenje in dovoljenje za prostorsko načrtovanje na industrijskih, kmetijskih in pridelovalnih območjih, kakor so opredeljena v členih 172, 176 in 182 tega zakonika.

Z odstopanjem od člena 24(2) se lahko na zahtevo v zvezi s centri za ravnanje z odpadki, ki niso namenjeni izključni uporabi prvotnega povzročitelja odpadkov – za katere je že bilo izdano dovoljenje in so obstajali pred začetkom veljavnosti načrta za centre za ravnanje z odpadki, določenega v členu 24(2), ali je zanje bilo izdano dovoljenje oziroma odobritev na podlagi prvega pododstavka tega člena – ne glede na datum vložitve zahteve po potrebi izda okoljevarstveno, enotno ali gradbeno dovoljenje za območja sektorskega načrta, za katera se je centrom za ravnanje z odpadki že izdalo dovoljenje, da se na parcelah, ki so predmet tega dovoljenja oziroma odobritve, podaljša obratovanje, spremeni pogoje obratovanja, kar zajema tudi pogoje v zvezi z dovoljenim obsegom, ali spremeni relief tal glede na relief, ki je bil prvotno dovoljen. Ta pododstavek se uporabi samo za centre za ravnanje z odpadki z dovoljenjem, ki je navedeno v naslovu VII, poglavje 1, načrta za centre za ravnanje z odpadki z dne 1. aprila 1999.

[...]“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 17 Spor o glavni stvari se nanaša na dovoljenje za obratovanje in prilagoditev centra za ravnanje z nenevarnimi gospodinjskimi in industrijskimi odpadki, ki od leta 1958 obratuje v Mont-Saint-Guibertu (Belgija) na kraju, imenovanem Trois burettes.
- 18 Družba Page, ki je postala družba Shanks SA, je 20. maja 2003 vložila zahtevo za „enotno dovoljenje“ za opravljanje dejavnosti in za izvedbo različnih prilagoditev tega centra za ravnanje z odpadki.
- 19 Dovoljenje je 18. decembra 2003 izdal izvršilni organ občine Mont-Saint-Guibert, nato pa ga je valonska vlada z nekaj spremembami potrdila z ministrskim odlokom z dne 10. maja 2004, ki je predmet ničnostne tožbe pred predložitvenim sodiščem.
- 20 Tožeče stranke v postopku v glavni stvari v utemeljitev te tožbe prerekajo skladnost člena 70, drugi odstavek, uredbe iz leta 1996, na podlagi katerega je bilo izdano to dovoljenje, s pravom Unije. Najprej trdijo, da ta člen ni v skladu s členom 7 Direktive 75/442, ker dopušča dovoljenje za obratovanje odlagališč na lokacijah, ki niso predvidene v načrtu za ravnanje z odpadki in ki zato niso določene na podlagi okoljskih meril. Dalje, navajajo, da je iz tega razvidna tudi kršitev člena 8(b) Direktive 1999/31, ki zahteva, da mora biti projekt odlagališča – da bi bilo zanj izdano dovoljenje – usklajen z načrtom za ravnanje z odpadki iz člena 7 Direktive 75/442. Nazadnje, te tožeče stranke menijo, da člen 70, drugi odstavek, uredbe iz leta 1996 lahko resno ogrozi cilje Direktive 2001/42, ki zahteva, da je treba okoljsko presojo opraviti pri vseh načrtih in programih, pripravljenih na področju ravnanja z odpadki.
- 21 V teh okoliščinah je Conseil d'État prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
 - „1. Ali je treba člen 7 [Direktive 75/442] razlagati tako, da se lahko določba iz predpisa, v skladu s katero se lahko – z odstopanjem od pravila, da za centre za ravnanje z odpadki, za katere ni določeno mesto v načrtu za ravnanje z odpadki, ni mogoče izdati dovoljenja – za centre za ravnanje z odpadki, za katere je bilo dovoljenje izdano pred začetkom veljavnosti načrta za ravnanje z odpadki, po začetku veljavnosti izda nova dovoljenja za parcele, za katere so se izdala dovoljenja že pred začetkom veljavnosti tega načrta, opredeli kot načrt za ravnanje z odpadki?
 2. Ali je treba člen 2(a) [Direktive 2001/42] razlagati tako, da je določba iz predpisa, v skladu s katero se lahko – z odstopanjem od pravila, da za centre za ravnanje z odpadki, za katere ni določeno mesto v načrtu za ravnanje z odpadki, ki je zahtevan s členom 7 [Direktive 75/442], ni mogoče izdati dovoljenja – za centre za ravnanje z odpadki, za katere je bilo dovoljenje izdano pred

začetkom veljavnosti načrta za ravnanje z odpadki, po začetku veljavnosti izda nova dovoljenja za parcele, za katere so se izdala dovoljenja že pred začetkom veljavnosti tega načrta, zajeta s pojmom načrt in program?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali člen 70, drugi odstavek, [uredbe iz leta 1996] izpolnjuje zahteve za presojo vplivov, ki jih določa [Direktiva 2001/42]?"

Odgovor Sodišča

Drugo in tretje vprašanje

- 22 Predložitveno sodišče s prvim in drugim vprašanjem, ki ju je treba preučiti najprej in skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 2(a) Direktive 2001/42 razlagati tako, da nacionalno pravno pravilo, kakršno je to iz postopka v glavni stvari, ki določa, da se lahko – z odstopanjem od pravila, da za centre za ravnanje z odpadki, za katere ni določeno mesto v načrtu za ravnanje z odpadki, ki je zahtevan s členom 7 Direktive 75/442, ni mogoče izdati dovoljenja – za centre za ravnanje z odpadki, za katere je bilo dovoljenje izdano pred začetkom veljavnosti tega načrta, po tem datumu izda nova dovoljenja za iste parcele, pomeni „načrt“ ali „program“ v smislu te določbe iz Direktive 2001/42. V primeru pritrdilnega odgovora predložitveno sodišče sprašuje, ali tak načrt ali program izpolnjuje okoljske zahteve, ki jih določa ta direktiva.
- 23 Ker pa v predložitveni odločbi ni nobene navedbe o tem, da bo moralo sodišče, ki obravnava spor, na dan odločanja presojati zakonitost izpodbijane odločbe, je treba ugotoviti, da se Direktiva 2001/42 ne uporabi za spor o glavni stvari, ker sta bila zadevno dovoljenje iz postopka v glavni stvari, izdano 18. decembra 2003, in ministrski odlok z dne 10. maja 2004 o potrditvi tega dovoljenja izdana pred iztekom roka za njen prenos (glej po analogiji sodbo v združenih zadevah Commune de Braine-le-Château in drugi, C-53/02 in C-217/02, EU:C:2004:205, točka 45).
- 24 Ob upoštevanju teh okoliščin na drugo in tretje vprašanje, ki ju je postavilo predložitveno sodišče, ni treba odgovoriti.

Prvo vprašanje

- 25 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem sprašuje, ali je treba člen 7(1) Direktive 75/442 razlagati tako, da nacionalno pravno pravilo, kakršno je to iz postopka v glavni stvari, ki določa, da se lahko – z odstopanjem od pravila, da za centre za ravnanje z odpadki, za katere ni določeno mesto v načrtu za ravnanje z odpadki, ki je zahtevan s tem členom, ni mogoče izdati dovoljenja – za centre za ravnanje z odpadki, za katere je bilo dovoljenje izdano pred začetkom veljavnosti tega načrta, po tem datumu izda nova dovoljenja za iste parcele, pomeni „načrt za upravljanje z odpadki“ v smislu te določbe Direktive 75/442.
- 26 Najprej je treba navesti, da so iz spisa, predloženega Sodišču, in iz odgovorov, ki so jih zadevne stranke podale na pisno vprašanje, ki jim ga je postavilo Sodišče v skladu s členom 61(1) Poslovnika Sodišča, razvidne precejšnje razlike glede obsega določbe iz postopka v glavni stvari, zlasti glede vprašanja, ali ta določba dopušča odstopanje od prostorskega načrta, ki izhaja iz načrta za upravljanje centrov države članice za ravnanje z odpadki, za podaljšanje dovoljenja za obratovanje odlagališč, za katera je bilo dovoljenje izdano že ob začetku veljavnosti tega načrta. Zlasti iz nekaterih stališč, predloženih Sodišču, je razvidno, da ni tako, saj naj bi se ta določba nanašala le na obstoječa odlagališča, ki so kot taka opredeljena s tem načrtom.
- 27 Zato mora predložitveno sodišče v zadevah, ki so mu bile predložene v odločanje, podati razlago nacionalnega prava, da bi ugotovilo njegov natančen obseg.

- 28 V teh okoliščinah je treba opozoriti, da morajo v skladu s členom 7(1), prvi pododstavek, Direktive 75/442, da bi dosegli cilje iz členov od 3 do 5 te direktive, pristojni organi držav članic čim prej pripraviti enega ali več načrtov za ravnanje z odpadki. V skladu z istim odstavkom ti načrti zadevajo predvsem vrsto, količino in izvor odpadkov za predelavo ali odstranitev, splošne tehnične zahteve, posebne ukrepe za posamezne vrste odpadkov in primerna mesta ali obrate za odstranjevanje.
- 29 Iz tega sledi, da nacionalnega pravnega pravila, kakršno je to iz postopka v glavni stvari – kadar njegov obseg zajema le določbo, da se z odstopanjem od splošnih predpisov dovoljenje za obratovanje odlagališč, za katera je bilo dovoljenje izdano že ob začetku veljavnosti načrta za ravnanje z odpadki v zadevni državi članici, lahko izda za iste parcele, čeprav teh ni v tem načrtu – samega po sebi ni mogoče šteti za organiziran in natančno določen sistem, namenjen uresničevanju teh ciljev, ki sestavljajo „načrt za upravljanje z odpadki“ v smislu člena 7(1) Direktive 75/442 (glej v tem smislu sodbo Komisija/Grčija, C-387/97, EU:C:2000:356, točka 76).
- 30 Vendar iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da to, da je predložitveno sodišče vprašanje za predhodno odločanje oblikovalo tako, da se je sklicevalo le na nekatere določbe prava Unije, ni ovira za to, da mu Sodišče predloži vse elemente razlage, ki so lahko uporabni pri sojenju v zadevi, o kateri odloča, ne glede na to, ali jih ta v vprašanih navaja. Glede tega mora Sodišče iz vseh elementov, ki jih je predložilo nacionalno sodišče, zlasti iz obrazložitve predložitvene odločbe, zbrati elemente prava Unije, ki jih je treba razložiti ob upoštevanju predmeta spora (glej v tem smislu zlasti sodbo Texdata Software, C-418/11, EU:C:2013:588, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 31 V teh okoliščinah je treba tudi preizkusiti, ali člen 8 Direktive 1999/31, ki se uporabi za dejansko stanje v postopku v glavni stvari, nasprotuje nacionalnemu pravnemu pravilu, kakršno navaja predložitveno sodišče.
- 32 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je iz člena 8(a) in (b) Direktive 1999/31 razvidno, da je dovoljenje za obratovanje odlagališča mogoče izdati samo, če je projekt odlagališča usklajen z načrtom za ravnanje z odpadki iz člena 7(1) Direktive 75/442.
- 33 Vendar v skladu s členom 14 Direktive 1999/31 za odlagališča, „ki ob prenosu te direktive[, ki bi moral biti opravljen najpozneje 16. julija 2001,] že imajo dovoljenja ali že delujejo“, velja prehodna ureditev z odstopanji.
- 34 Iz te prehodne ureditve je namreč razvidno, da se morajo ta odlagališča, da bi lahko še naprej obratovala, najpozneje v osmih letih od 16. julija 2001 uskladiti z novimi okoljskimi zahtevami, naštetimi v členu 8 Direktive 1999/31, razen tistih, navedenih v Prilogi I, točka 1, k tej direktivi. Ta izjema pa se nanaša prav na zahteve v zvezi z lokacijo odlagališča.
- 35 Člen 14 Direktive 1999/31 zato dopušča, da odlagališče, ki ob prenosu te direktive s strani države članice že ima dovoljenja ali že deluje, lahko še naprej obratuje in se zanj izdajo nova dovoljenja, čeprav ga ni na seznamu mest, določenih v tem načrtu za ravnanje z odpadki, sprejetem v skladu s členom 7(1) Direktive 75/442, če so drugi pogoji, navedeni v tem členu 14, izpolnjeni.
- 36 Zato člen 8 Direktive 1999/31 ne nasprotuje nacionalnemu pravnemu pravilu, kakršno je to v postopku v glavni stvari, katerega pravna podlaga je lahko v členu 14 te direktive in ki se lahko uporabi za odlagališča, ki ob prenosu te direktive že imajo dovoljenja ali že delujejo, če so izpolnjeni drugi pogoji, navedeni v tem členu 14, kar mora preveriti predložitveno sodišče.
- 37 Ob upoštevanju navedenega je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 7(1) Direktive 75/442 razlagati tako, da nacionalno pravno pravilo, kakršno je to iz postopka v glavni stvari, ki določa, da se lahko – z odstopanjem od pravila, da za centre za ravnanje z odpadki, za katere ni določeno mesto v načrtu za ravnanje z odpadki, ki je zahtevan s tem členom, ni mogoče izdati dovoljenja – za centre za ravnanje z odpadki, za katere je bilo dovoljenje izdano pred začetkom

veljavnosti tega načrta, po tem datumu izda nova dovoljenja za iste parcele, ne pomeni „načrt za upravljanje z odpadki“ v smislu te določbe Direktive 75/442. Člen 8 Direktive 1999/31 pa ne nasprotuje takemu nacionalnemu pravnemu pravilu, katerega pravna podlaga je lahko člen 14 te direktive in ki se lahko uporabi za odlagališča, ki ob prenosu te direktive že imajo dovoljenja ali že delujejo, če so izpolnjeni drugi pogoji, navedeni v tem členu 14, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Stroški

- 38 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člen 7(1) Direktive Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih, kakor je bila spremenjena z Odločbo Komisije 96/350/ES z dne 24. maja 1996, je treba razlagati tako, da nacionalno pravno pravilo, kakršno je to iz postopka v glavni stvari, ki določa, da se lahko – z odstopanjem od pravila, da za centre za ravnanje z odpadki, za katere ni določeno mesto v načrtu za ravnanje z odpadki, ki je zahtevan s tem členom, ni mogoče izdati dovoljenja – za centre za ravnanje z odpadki, za katere je bilo dovoljenje izdano pred začetkom veljavnosti tega načrta, po tem datumu izda nova dovoljenja za iste parcele, ne pomeni „načrt za upravljanje z odpadki“ v smislu te določbe Direktive 75/442, kakor je bila spremenjena z Odločbo 96/350.

Člen 8 Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2011/97/EU z dne 5. decembra 2011, pa ne nasprotuje takemu nacionalnemu pravnemu pravilu, katerega pravna podlaga je lahko člen 14 te direktive in ki se lahko uporabi za odlagališča, ki ob prenosu te direktive že imajo dovoljenja ali že delujejo, če so izpolnjeni drugi pogoji, navedeni v tem členu 14, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Podpisi